

[פנותיה], ולא היו הלשכות מקורות בתקרה.

וכך הם עתידים להיות גם בבית המקדש השלישי. שנאמר בספר יחזקאל [מז] בנבואתו על הבית בעתיד "ויוציאני אל החצר החיצונה, ויעבירני אל ארבעת מקצועי החצר, והנה חצר במקצוע החצר. בארבעת מקצועות החצר — הצרות קטרות".

ואין "קטורות", אלא שאינן מקורות.

ומה היו משמשות ארבעת הלשכות שבפינות עזרת הנשים?

א. דרומית מזרחית — היא היתה לשכת הנזירים, ששם הנזירין מבשלין את שלמיהן. כיון שהזרוע של איל השלמים היתה ניתנת לכהן לאחר בישולה, היה בשר השלמים צריך להתבשל במקום קדוש.

ושם גם היו הנזירים מגלחין את שערן, ומשלחים את השער לשריפה באש אשר תחת הדוד, שבו היה מתבשל בשר איל השלמים.

ב. מזרחית צפונית — היא היתה לשכת העצים, ששם הכהנים בעלי מומין, שאינם ראויים לעבודה, מתליעין, בודקים את העצים אם אינם מתולעים.

וכל עין שנמצא בו תולעת — פסול מעל גבי המזבח, לפי שהתולעת היא דבר שאינו ראוי להשרף על גבי המזבח.

ג. צפונית מערבית — היא היתה לשכת מצורעין, ששם היו טובלים הכהנים לטהרתם לפני שהיו מכניסים את בהונותיהם לתוך עזרת ישראל, כדי שיתנו עליהן מדם האשם ומלוג השמן שמביא המצורע לטהרתו.

מערבית דרומית — אמר רבי אליעזר בן יעקב: שכחתי מה היתה לשכה זו משמשת. אבא שאול אומר: שם היו נותנים יין לנסכים ושמן למנורה ולמנחות.

היא היתה נקראת לשכת בית שמנים.

וחלקה היתה עזרת הנשים בראשונה, כשנבנתה תחילה, שהיו קירותיה חלקים, ללא בליטות.

אבל לאחר מכן הקיפוה, שבנו על קירותיה מסביב, גזוזטרה [יש גירסה: כצורה] כדי שלא יתערבו האנשים והנשים בשעת שמחת בית השואבה שנערכה בחג הסוכות בעזרת הנשים. ולכן, בנו את המרפסת, שכך הנשים רואות את השמחה מלמעלן [מלמעלה], והאנשים מלמטן, כדי שלא יהו הגברים והנשים מעורבין יחד בשעת השמחה.

וחמש עשרה מעלות היו עולות מתוכה של עזרת נשים לעזרת ישראל, כנגד חמש עשרה פרקי "שיר המעלות" שבספר תהלים, שעליהן הלויים אומרים בשיר, בשעת שמחת בית השואבה.

ומעלות אלו לא היו טרוטות, מלבניות, כדרך המדרגות, אלא היו מוקפות כחצי גורן עגולה, כדי שיוכלו כל הנוכחים לראות את הלויים, וכדי שיהיה מקום רחב לעמידת הכהנים. שכן, על כל אחת מחמש עשרה המעלות עמדה שורת כהנים, והם היו משוררים, בזה אחר זה, את חמש עשרה שירי המעלות, לפי סדר עמידתם על המעלות.

משנה ו:

נמצינו למדים מהמשנה הקודמת שיש לה-ב